

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

MEDEDELINGEN

DE RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 5 november 1963

betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Statens inzake conserveermiddelen die mogen worden gebruikt in voor menselijke voeding bestemde waren

(64/54/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 en artikel 227, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat elke wetgeving op het gebied van conserveermiddelen, die in voor menselijke voeding bestemde waren kunnen worden gebruikt, in de eerste plaats rekening dient te houden met de eisen die de bescherming van de volksgezondheid stelt en voorts met de noodzaak de verbruikers tegen vervalsingen te beschermen, alsmede met de economische en technologische behoeften binnen de door de bescherming van de volksgezondheid gestelde grenzen;

Overwegende dat de verschillen tussen de nationale wetgevingen op dit gebied het vrije verkeer van voor menselijke voeding bestemde

waren belemmeren, ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen en uit dien hoofde rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat de aanpassing van deze wetgevingen noodzakelijk is met het oog op het vrije verkeer van voor menselijke voeding bestemde waren;

Overwegende dat voor deze aanpassing in een eerste stadium vereist is de opstelling van één lijst van conserveermiddelen waarvan het gebruik met het oog op de bescherming van voor menselijke voeding bestemde waren tegen nadelige veranderingen die door micro-organismen worden teweeggebracht, is toegestaan, alsmede de vaststelling van zuiverheidseisen waaraan deze conserveermiddelen moeten voldoen;

Overwegende dat de vaststelling van de analysemethoden, die noodzakelijk zijn voor de controle van de algemene en bijzondere zuiverheidseisen, een uitvoeringsmaatregel van technische aard is en dat vaststelling daarvan aan de Commissie dient te worden toevertrouwd om de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

⁽¹⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 106 van 12 juli 1963, blz. 1923/63.

⁽²⁾ Zie hierna blz. 169/64.

Overwegende dat, ten einde rekening te houden met de economische en technologische behoeften in sommige Lid-Staten, een termijn dient te worden gesteld, waarbinnen deze Lid-Staten voor bepaalde conserveermiddelen de bestaande wetgevingen kunnen handhaven;

Overwegende dat de Raad in een tweede stadium moet beslissen over de aanpassing van de wetgevingen betreffende de afzonderlijke voor menselijke voeding bestemde waren waaraan de in de bijlage bij de onderhavige richtlijn vermelde conserveermiddelen mogen worden toegevoegd, alsmede over de voorwaarden waaronder deze toevoeging moet plaatsvinden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten mogen voor de bescherming van voor menselijke voeding bestemde waren, hierna te noemen levensmiddelen, tegen nadelige veranderingen die door micro-organismen worden teweeggebracht, slechts de in de bijlage bij de onderhavige richtlijn vermelde conserveermiddelen toestaan.

Artikel 2

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om te bewerkstelligen dat de conserveermiddelen, waarvoor in de bijlage een bepaalde wijze van gebruik wordt aangegeven, uitsluitend op deze wijze worden aangewend.

2. Behoudens het bepaalde in lid 1, laat de onderhavige richtlijn onverlet de bepalingen van de nationale wetgevingen, waarbij de levensmiddelen, waaraan de in de bijlage vermelde conserveermiddelen mogen worden toegevoegd, alsmede de wijze van deze toevoeging worden omschreven; deze bepalingen mogen echter niet tot gevolg hebben dat het gebruik van een van de in de bijlage vermelde conserveermiddelen in levensmiddelen geheel en al wordt uitgesloten.

Artikel 3

De Lid-Staten laten het roken van bepaalde levensmiddelen slechts toe voor zover daarbij gebruik wordt gemaakt van rook die wordt verkregen op basis van hout of houtachtige gewassen, in natuurlijke staat, met uitsluiting van hout of gewassen die geïmpregneerd, gekleurd, gelijmd of geverfd zijn dan wel een soortge-

lijke behandeling hebben ondergaan, en mits dit roken geen enkel gevaar voor de gezondheid van de mens oplevert.

Artikel 4

1. Wanneer het gevaar bestaat dat het gebruik in levensmiddelen van een van de in de bijlage vermelde conserveermiddelen of het gehalte daarvan aan een of meer van de in artikel 7 genoemde stoffen schadelijk is voor de gezondheid van de mens, kan een Lid-Staat ten hoogste voor een tijdvak van één jaar, de toelating van het gebruik van dit conserveermiddel schorsen of het toegelaten maximum-gehalte aan een of meer van de betrokken stoffen verlagen. Hij stelt binnen een maand de andere Lid-Staten en de Commissie hiervan in kennis.

2. Op voorstel van de Commissie besluit de Raad onverwijld met eenparigheid van stemmen, of de in de bijlage opgenomen lijst dient te worden gewijzigd en stelt, in voorkomend geval, bij wege van richtlijn de noodzakelijke wijzigingen vast. Zo nodig kan de Raad op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid, eveneens het in lid 1, eerste zin, aangegeven tijdvak ten hoogste met een jaar verlengen.

Artikel 5

In afwijking van het bepaalde in artikel 1, kunnen de Lid-Staten:

a) gedurende een tijdvak van drie jaar na de kennisgeving van deze richtlijn de bepalingen van de nationale wetgevingen handhaven inzake het gebruik in levensmiddelen van mierenzuur en de zouten daarvan, boorzuur en de zouten daarvan, boraten van organische verbindingen en van hexamethyleentetramine,

b) tot en met 31 december 1965 de bepalingen van de nationale wetgevingen handhaven inzake de oppervlakte-behandeling van citrusvruchten met diffenyl, orthofenylfenol en natriumorthofenylfenaat.

Artikel 6

Deze richtlijn laat onverlet de bepalingen van de nationale wetgevingen betreffende:

a) produkten die als levensmiddelen worden gebruikt, maar die daarenboven conserverende eigenschappen kunnen bezitten, met name azijn, natriumchloride, ethylalcohol, spijsoliën en suikers;

b) nisine;

c) produkten gebruikt voor het omhullen van levensmiddelen;

d) produkten bestemd voor de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen;

e) produkten met een microbenbestrijdende werking die worden gebruikt voor de behandeling van drinkwater;

f) produkten met een oxydatiebestrijdende werking.

Artikel 7

De Lid-Statens treffen alle dienstige maatregelen om te bewerkstelligen dat de in de bijlage genoemde en voor gebruik in levensmiddelen bestemde conserveermiddelen voldoen aan:

a) de volgende algemene zuiverheidseisen:

— zij mogen niet meer dan 3 mg/kg arsenicum noch meer dan 10 mg/kg lood bevatten;

— zij mogen aan koper en zink in totaal niet meer dan 50 mg/kg bevatten, waarbij het zinkgehalte evenwel niet hoger mag zijn dan 25 mg/kg, geen aantoonbare sporen bevatten van bestanddelen die uit toxicologisch oogpunt gevaar kunnen opleveren, met name van andere zware metalen, behoudens afwijkingen die voortvloeien uit de vaststelling van de bijzondere eisen bedoeld onder b);

b) de bijzondere zuiverheidseisen die, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 8, lid 1, zijn vastgesteld.

Artikel 8

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen bij wege van richtlijn de bijzondere zuiverheidseisen bedoeld in artikel 7, sub b), vast.

2. Na raadpleging van de Lid-Statens stelt de Commissie bij wege van richtlijn de analysemethoden vast, die noodzakelijk zijn voor de controle van de algemene en bijzondere zuiverheidseisen bedoeld in artikel 7.

Artikel 9

1. De Lid-Statens treffen alle dienstige maatregelen om te bewerkstelligen dat de in de bijlage genoemde en voor het gebruik in levensmiddelen bestemde conserveermiddelen uitsluitend in de handel kunnen worden gebracht, indien op de verpakking of omhulsels de volgende aanduidingen voorkomen:

a) naam en adres van de fabrikant of van een verkoper die verantwoordelijk is in de zin van de wetgeving van de Lid-Staat waar hij verblijft; degene die een produkt uit een derde land invoert, wordt gelijkgesteld met de fabrikant;

b) het nummer en de benaming van de conserveermiddelen zoals deze in de bijlage voorkomen;

c) de vermelding „voor levensmiddelen (beperkt gebruik)“;

d) bij menging van conserveermiddelen met andere produkten, het percentage van het conserveermiddel en de benaming van het gemengde produkt.

2. De Lid-Statens mogen de overbrenging naar hun grondgebied en het in de handel brengen van de in de bijlage genoemde conserveermiddelen niet uitsluitend op grond van het feit dat zij de etikettering onvoldoende achten verbieden, indien de in lid 1 voorgeschreven aanduidingen voorkomen op de verpakking of omhulsels en indien de onder b) en c) voorgeschreven aanduidingen zijn gesteld in twee officiële talen van de Gemeenschap, en wel in een taal van Germaanse en in een taal van Latijnse oorsprong.

Artikel 10

1. Deze richtlijn is eveneens van toepassing op de levensmiddelen en conserveermiddelen bestemd voor het gebruik in levensmiddelen die in de Gemeenschap worden ingevoerd.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op conserveermiddelen en levensmiddelen die zijn bestemd om uit de Gemeenschap te worden uitgevoerd.

Artikel 11

1. Binnen een jaar na de kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Statens hun wetgeving overeenkomstig de voorgaande bepalingen. Zij doen hiervan onverwijld mededeling aan de Commissie. De aldus gewijzigde wetgeving wordt uiterlijk twee jaar na die kennisgeving van toepassing op conserveermiddelen en levensmiddelen die in de Lid-Statens in de handel worden gebracht.

2. Indien artikel 5, sub a) wordt toegepast, treedt de datum van afloop van het in artikel 5, sub a), genoemde tijdvak in plaats van die van de kennisgeving bedoeld in lid 1.

Artikel 12

Deze richtlijn geldt eveneens voor de overzeese departementen van de Franse Republiek.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Brussel, 5 november 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. M. A. H. LUNS

BIJLAGE

E. E. G.-nummering	Benaming	Gebruikswijze
	<i>I. Conserveermiddelen</i>	
E 200	Sorbinezuur	
E 201	Natriumsorbaat (natriumzout van sorbinezuur)	
E 202	Kaliumsorbaat (kaliumzout van sorbinezuur)	
E 203	Calciumsorbaat (calciumzout van sorbinezuur)	
E 210	Benzoëzuur	
E 211	Natriumbenzoaat (natriumzout van benzoëzuur)	
E 212	Kaliumbenzoaat (kaliumzout van benzoëzuur)	
E 213	Calciumbenzoaat (calciumzout van benzoëzuur)	
E 214	Ethylester van p-hydroxy-benzoëzuur	
E 215	Ethylester van p-hydroxy-benzoëzuur — natriumverbinding	
E 216	p-hydroxy-benzoëzuur-n-propylester	
E 217	p-hydroxy-benzoëzuur-n-propylester — natriumverbinding	
E 220	Zwaveldioxyde	
E 221	Natriumsulfiet	
E 222	Natriumhydrosulfiet (natriumbisulfiet)	
E 223	Natriumdisulfiet (natriumpyrosulfiet of natriummetabisulfiet)	
E 224	Kaliumdisulfiet (kaliumpyrosulfiet of kaliummetabisulfiet)	
E 225	Calciumdisulfiet (calciumpyrosulfiet of calciummetabisulfiet)	
	<i>II. Produkten die in hoofdzaak bestemd zijn voor ander gebruik doch die daarnaast ook conserverend kunnen werken</i>	
E 250	Natriumnitriet	Uitsluitend gemengd met natriumchloride
E 251	Natriumnitraat	Alleen of gemengd met natriumchloride
E 252	Kaliumnitraat	Alleen of gemengd met natriumchloride

E. E. G.- numme- ring	Benaming	Gebruikswijze
E 260	Azijnzuur	
E 261	Kaliumacetaat	
E 262	Natriumdiacetaat	
E 263	Calciumacetaat	
E 270	Melkzuur	
E 280	Propionzuur	
E 281	Natriumpropionaat (natriumzout van propionzuur)	
E 282	Calciumpropionaat (calciumzout van propionzuur)	
E 290	Kooldioxyde	

RAADPLEGING VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

met betrekking tot de ontwerp-richtlijn van de Raad strekkende tot harmonisering van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake conserveermiddelen waarvan het gebruik in voedingsmiddelen is toegestaan

A. VERZOEK OM ADVIES

Tijdens zijn 100e zitting van 1 en 2 april 1963 heeft de Raad, overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 van het Verdrag, besloten het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voorstel van de Commissie voor een richtlijn strekkende tot harmonisering van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake conserveermiddelen waarvan het gebruik in voedingsmiddelen is toegestaan.

Het verzoek om advies inzake deze tekst, die hierna is weergegeven, werd door de heer Schaus, Voorzitter van de Raad, met een brief van 3 april 1963, aan de heer Roche, Voorzitter van het E.S.C., toegezonden.

Voorstel-richtlijn van de Raad strekkende tot harmonisering van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake conserveermiddelen waarvan het gebruik in voedingsmiddelen is toegestaan

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 100 van dit Verdrag,

Gezien het desbetreffende voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in het kader van elke wettelijke regeling betreffende conserveermiddelen waarvan het gebruik in voedingsmiddelen is toegestaan, in de eerste plaats rekening gehouden dient te worden met de eisen welke de bescherming van de volksgezondheid stelt, alsmede met de noodzaak, de

verbruikers tegen vervalsingen te beschermen, en met de economische behoeften;

Overwegende dat de verschillen tussen de nationale wettelijke regelingen betreffende conserveermiddelen het vrije verkeer van voedingsmiddelen belemmeren, ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen en aldus rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat met het oog op het vrije verkeer van voedingsmiddelen een harmonisering van de hierbedoelde wettelijke regelingen noodzakelijk is;

Overwegende dat de onderlinge aanpassing van de onderhavige wettelijke regelingen in eerste instantie de totstandkoming impliceert van één enkele lijst van conserveermiddelen waarvan het gebruik met het oog op de bescherming van voedingsmiddelen tegen nadelige veranderingen, en met name tegen veranderingen welke door micro-organismen worden teweeggebracht, is toegestaan, alsmede de vaststelling van zuiverheidscriteria waaraan deze conserveermiddelen moeten voldoen;